

[Inger Stilling Pedersen]

tilfælde er en måde, man kan opnå mere i løn på.

Wilhelm (VS):

Jeg skal ikke starte noget pindehuggeri med hr. Freddy Madsen, men blot sige i anledning af hans bemærkninger: at vi er enige om, at denne regering kun kan tvinges væk ved presset udefra; men det er ikke vores vurdering, at det til sidst manifesterer sig ved, at alle borgerlige partier undtagen venstre samles med os i at vælte den. Det kan være, vi er galt på den, men vi tror faktisk, at den kun kan sprænges indefra; den anden situation opstår simpelt hen aldrig. Der er altid mindst ét af de borgerlige partier, som har ondt dér, hvor Gallup'en sidder, og derfor sker det først, når regeringen faktisk går i stykker af sig selv.

Det var nu ikke derfor, jeg tog ordet, men stadig væk på grund af boligområdet. Handelsministeren svarede, at et afsnit som det, der stod i den gamle pris- og indkomststoplov, hørte hjemme i en boligpolitisk sammenhæng. O.k., sagde vi så, hvad gør I så i en boligpolitisk sammenhæng? Vil I så have det dér eller hvorfor ikke? Det ville man heller ikke. Man fik boligministeren i samråd, og han forklarede, at der ikke havde været tid til at forhandle med boligforligspartierne. Men ud over de tre måneder, man faktisk har brugt, har man nu haft adskillige dage til at gøre det, hvis det var det, det drejede sig om, men stadig væk foreligger der ingenting.

Så kommer man med alle disse søforklaringer, som jeg har påvist ikke er rigtige, om, at der i forvejen er garanti for, at det holder sig inden for indkomststigningen. Det passer jo ganske enkelt ikke. Jeg er godt klar over, at socialdemokratiet ikke er til at snakke med om disse ting, men jeg vil gerne have at vide, hvad der egentlig er regeringens politik på dette område. Det ligger jo nemlig sådan, at den erklæring, som statsministeren læste op herinde en dag, og som af en eller anden mærkelig grund blev kaldt en redegørelse for regeringens politik, ikke indeholdt noget om dette punkt. Så har vi set, at man til pressen har uddelt 20 punkter – man har med sædvanlig foragt ikke delt dem ud til folketinget, men der er aftrykt 20 punkter rundt omkring i pressen – og der står i et af disse punkter noget om, at boligudgifterne skal holdes in-

den for den forventede indkomststigning. Jeg vil gerne spørge boligministeren, nu hvor han ser ud til at melde sig i talerrækken: er det alle boligudgifter, den erklæring drejer sig om, eller er det i virkeligheden dér, problemet er mellem socialdemokratiet og venstre i øjeblikket? For hvis man læser meget tæt på den erklæring, der er blevet lanceret som en garanti for, at man vil søge at holde boligudgifterne inden for de forventede indkomststigninger, opdager man, at det ikke er det, der står. I det, man har delt ud til pressen, står der, at man vil føre en skattepolitik, som tilsikrer, at boligudgiften holdes inden for de forventede indkomststigninger. Men det er jo noget andet.

Hvordan kan man via skattepolitikken sikre, at folk, der bor til leje hos private, får deres boligudgift holdt inden for de forventede indkomststigninger? Det kan man ikke. Hvordan kan man via skattepolitikken sikre, at folk, der bor i almennyttige boliger, får deres husleje holdt inden for den forventede indkomststigning? Det kan man heller ikke. Der er kun ét område, hvor man kan gøre det, og det er det sædvanlige område, hvor socialdemokratiet finder sammen om at redde noget sammen med de borgerlige, og det er selvejerne, det er parcelhusejerne; det er de eneste.

Derfor må vi have at vide af boligministeren, om dette løfte, hvor lidt det så ellers er værd, i regeringserklæringen på de 20 punkter kun gælder selvejerne, eller om det var tanken, at det skulle gælde alle boligudgifter. I sidste fald: hvorfor vil man så ikke have dette stop ind her?

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det, der kalder mig herop, er hr. Askjær Jørgensens bemærkninger om, at et sådant prisstop ikke vil kunne praktiseres eller få nogen reel virkning, fordi der ikke ville kunne gennemføres en 100 pct.s effektiv kontrol.

Jeg mener ikke, vi kan gennemføre en debat om disse spørgsmål her i folketinget og lade en sådan uanstændig antydning af dansk erhvervslivs arbejdsmetoder stå alene. Jeg mener, der her er tale om et klart udtryk for den fidusetik, som måske generelt præger tankegangen hos det parti. Det er i hvert fald en måde at tænke på, som vi for vores ved-